

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 024732 21 Кж 8
Бања Лука, 08.04.2021. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Даниеле Миловановић и Горане Микеш, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Соње Матић, у кривичном предмету против оптужених М.В., С.В., П.Д. и Р.Х., због кривичних дјела неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 207. став 3. у вези са ставом 2. и 1. Кривичног законика Републике Српске, оптуженог М.В. и кривичног дјела омогућавање уживања опојних дрога из члана 208. став 1. истог закона, те оптужене С.В. и кривичног дјела спречавање службеног лица у вршењу службене радње из члана 306. став 2. у вези са ставом 1. истог закона, одлучујући о жалби браниоца оптуженог М.В., адвоката М.П. из Б.Л., изјављеној против рјешења Округног суда у Бањој Луци број 11 0 К 024732 21 Кв 9 од 29.03.2021. године, у сједници вијећа одржаној дана 08.04.2021. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца оптуженог М.В., изјављена против рјешења Округног суда у Бањој Луци број 11 0 К 024732 21 Кв 9 од 29.03.2021. године.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем Округног суда у Бањој Луци број 11 0 К 024732 21 Кв 9 од 29.03.2021. године, утврђено је да нису престали разлози за притвор према оптуженима М.В. и С.В., који се (заједно са оптуженим П.Д. и Р.Х.), потврђеном оптужницом Округног јавног тужилаштва Бања Лука број Т13 0 КТ 0050343 19 од 07.02.2020. године, терете због кривичних дјела неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 207. став 3. у вези са ставом 2. и 1. Кривичног законика Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број: 64/17, у даљем тексту: КЗ РС), оптужени М.В. и кривичног дјела омогућавање уживања опојних дрога из члана 208. став 1. истог закона, а оптужена С.В. и кривичног дјела спречавање службеног лица у вршењу службене радње из члана 306. став 2. у вези са ставом 1. истог закона, тако да притвор, по том рјешењу може трајати до изрицања првостепене пресуде, а најдуже 2 (двје) године од дана потврђивања оптужнице, уз обавезну контролу оправданости притвора по истеку свака два мјесеца, од дана доношења посљедњег рјешења о притвору.

То рјешење донесено је у поступку контроле оправданости притвора која се врши по истеку два мјесеца од дана доношења посљедњег рјешења о притвору и то због притворског разлога из члана 197. став 1. тачка в) Закона о кривичном поступку Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број: 53/12, 91/17 и 66/18, у даљем тексту: ЗКП РС) у односу на оптуженог М.В., а у односу на оптужену С.В., због притворског разлога из члана 197. став 1. тачка а) ЗКП РС.

Против наведеног рјешења, благовремено, жалбу је изјавио бранилац оптуженог М.В., адвокат М.П. из Б.Л., због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде одредбе члана 1. став 2. Устава Босне и Херцеговине, те повреде одредби чланова 5. и 6. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода (у даљем тексту: ЕКЉП), са приједлогом да се жалба уважи и оптужени пусти да се брани са слободе.

Разматрајући спис, побијано рјешење и жалбу, одлучено је као у изреци овог рјешења из сљедећих разлога:

Супротно жалбеним приговорима браниоца оптуженог, основана сумња да је оптужени починио кривична дјела за која се терети, која је утврђена потврђивањем оптужнице Окружног јавног тужилаштва Бања Лука број Т13 КТ 0050343 19 од 07.02.2020. године, и даље постоји, што првостепени суд правилно закључује и образлаже у побијаном рјешењу, уз правилну констатацију да у досадашњем току поступка ничим није компромитовано постојање те основане сумње.

Исто тако, побијано рјешење садржи и разлоге за свој закључак да и даље егзистира притворски разлог у односу на оптуженог В. из члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС.

Ради тога су без основа аргументи из жалбе браниоца оптуженог, којима се, у једном дијелу указује на изостанак разлога у побијаном рјешењу и тиме битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС.

Притом, овај суд наглашава да када бранилац указује да побијано рјешење није образложено и када указује на став Европског суда за људска права да Рјешење о одређивању или продужењу притвора мора имати „исцрпно образложење зашто је притвор нужна мјера у датом случају“, губи из вида да побијаним рјешењем против оптуженог није продужен притвор, већ је извршена контрола оправданости притвора, а притвор против оптуженог је продужен рјешењем првостепеног суда број 11 0 К 024732 20 Кв 3 од 13.02.2020. године, након потврђивања оптужнице и у којем рјешењу су дати исцрпни, детаљни и аргументовани разлози због којих је против оптуженог притвор продужен и зашто је исти нужна мјера у конкретном случају. Дакле, у поступку контроле оправданости притвора, само се контролише оправданост даљег егзистирања притвора, који је продужен након потврђивања оптужнице.

Исто тако, жалбеним приговорима браниоца оптуженог М.В., не може се оспорити правилност чињеничне основе побијаног рјешења, у погледу постојања посебног притворског разлога из одредбе члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС.

Наиме, правилно првостепени суд цијени да је оптужени М.В. раније више пута осуђиван за различита кривична дјела, у времену од 2013. до 2018. године (осам осуда за чак девет кривичних дјела) и наведено, са аспекта постојања нарочитих околности које оправдавају бојазан од понављања дјела, доводи у везу са чињеницом да те осуде, очигледно, нису постигле сврху ранијег кажњавања. Када се те чињенице доведу у везу са чињеницом да се сада терети за још два кривична дјела, од којих, за кривично дјело неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 207. став 3. у вези са ставом 2. и 1. КЗ РС се може изрећи казна затвора од пет до петнаест година, те околности, и по оцјени овог суда, указују на нужност даље примјене мјере притвора по основу одредбе члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС јер у конкретном случају представљају нарочите околности које оправдавају бојазан од понављања кривичног дјела, те „представљају озбиљан разлог од јавног интереса, који, независно од претпоставке невиности, претеже над правом на слободу“ (Одлука Уставног суда БиХ број АП 2227/20 од 14.10.2020. године).

Што се тиче жалбених навода у вези са тврдњом да је притвор мјера за обезбеђење присуства оптуженог и успјешно вођење кривичног поступка и да то нема никакве везе са чињеницом да је исти раније више пута осуђиван, овај суд наглашава да је одредбом члана 181. ЗКП РС, опште постављена сврха мјера за обезбеђење присуства осумњиченог, односно оптуженог и успјешно вођење кривичног поступка, док сама одредба члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС прописује да се притвор може одредити ако нарочите околности оправдавају бојазан да ће лице поновити кривично дјело, а за та кривична дјела се може изрећи казна затвора од три године или тежа казна. Према томе, како је у конкретном случају утврђено да постоје нарочите околности које оправдавају бојазан од понављања кривичног дјела, то су без основа жалбени приговори којима се у овом дијелу, у суштини оспорава сама законска одредба из члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС, као један од притворских разлога прописан цитираном законском одредбом.

Надаље, без основа су аргументи из жалбе браниоца оптуженог М.В., којима се указује да се остали оптужени бране са слободе. Наиме, сама чињеница да се оптужени П.Д. и Р.Х., који су обухваћени истом оптужницом, бране са слободе, није релевантна за одлучивање о продужењу притвора против оптуженог М.В., јер се ради о примјени мјере притвора која се утврђује у сваком конкретном случају и у односу на сваког од оптужених појединачно. Ради тога су и жалбени приговори, којима се указује на повреду принципа једнакости и правичности у поступку, неосновани.

Слиједом наведеног, код правилне примјене процесног закона, без основа су и жалбени приговори којима се сугерише повреда уставних и конвенцијских права.

С тога залагање жалбе да се оптужени пусти из притвора, односно, за изрицање неке од мјера забране, није основано.

Из наведених разлога жалбу браниоца оптуженог је ваљало одбити као неосновану, а на основу одредбе члана 337. став 3. ЗКП РС и одлучити као у изреци овог рјешења.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Биљана Аћић